

Životopis

Moje osnovnoškolsko obrazovanje počelo je u rodnom Zadru, a završilo u Ogulinu. Tamo započeto gimnazijsko obrazovanje dovršeno je u Rijeci. U Rijeci, na Pedagoškoj akademiji diplomiran nastavnički studij hrvatskog jezika, a potom i visokoškolski studij kulturologije na riječkom Pedagoškom fakultetu. U Radio Rijeci zapošljavama se 1976. g. Kao HRT-ov zaposlenik, u punu penziju otpravljen sam prije šest godina. Nisam ni u kakvom plaćenom radnom odnosu, ali ipak radim - bolje rečeno: djelujem. Kao redovni član Hrvatskog novinarskog društva sudjelujem u radu njegovog Novinarskog vijeća časti gdje sam prepoznatljiv po svojim, javnosti dostupnim, izdvojenim mišljenjima. Za razliku od mog novinarskog rada u HRT - ovoj Radio Rijeci (a tamo sam odradio svoj cijeli radni vijek), gdje sam - što se novinarskog posla i statusa tiče - bio perfidno stigmatiziran, sudjelovanjem u radu Novinarskog vijeća časti HND-a, napokon sam - kao novinar - u cijelosti prodisao. Jer, dobro znam tko i kako u HRT-u „diše“. Na radiju (Radio Rijeci) sam, kraće vrijeme, radio kao spiker i voditelj, a potom - sve do penzije - novinarski posao. Osamdesetih godina prošloga stoljeća radovalo me što sam kao gost-mentor bio voditelj u novinarskim radionicama organiziranim u sklopu osnovnoškolskih susreta za nadarenu djecu "Listopad u Novalji" na otoku Pagu te „Novigradskom proljeću“ u istarskom Novigradu. U rujnu 1991. g. sam, za potrebe Republike Hrvatske, sudjelovao u osnivanju uredništva i programa „Hrvatskog radija Radio-Pazin“ (danas je to Radio Istra) te bio njegov prvi glavni urednik. Istovremeno, novinari HRT- Radio Rijeke sve su više počeli sudjelovati u realizaciji zabave i EPP-a istog radijskog programa u kojem su objavljivali i svoje novinarske uratke upitne vjerodostojnosti što šefovima HRT-a nije nimalo smetalo. A, kada je - u skladu sa spomenutim programskim „prioritetima“ (EPP-om i zabavom) - glavni urednik HRT- Radio Rijeke javno (1994. u Novom listu) definirao novinara kao „lako kvarljivu i potrošnu robu koja ima svoj vijek trajanja“ - na tu objedu reagirao sam tako što sam sebe predložio za novinarsku nagradu "Zlatno pero" (preskočivši pravilo da me za tu nagradu predloži glavni urednik) i - dobio je. Istom nagradom za radijsko novinarstvo nagrađena je tada i kolegica Jadranka Kosor sa Hrvatskog radija koja je, uostalom kao i ja, primjetila kako na dodjelu tih naših novinarskih priznanja nije došao nitko od "šefova" HRT-a. Ja se tomu začudio nisam, jer dobro znam kako se u HRT-u „diše“. Ipak, drago mi je da sam, kao što je u obrazloženju spomenute nagrade istaknuto, svrstan među novinare "koji ne samo što odolijevaju napadu na etiku i dostojanstvo profesije, već i svojim radom svakodnevno pokazuju kakvo bi, zapravo, trebalo biti pravo profesionalno novinarstvo". To priznanje novinarske struke, bio mi je dodatni "vjetar u leđa" da izdržim do penzije, pa ću valjda i dalje - akobogda.

Damir Pijaca

U Rijeci, 12. prosinca 2022.